

[Justitsministeren.]

hovedet kan mærkes noget sted. Den går ind — det er i hvert fald planen — i den almindelige patruljetjeneste og det eftersyn, som finder sted i det normale politiarbejde.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Ib Nørlund* (DKP) til justitsministeren:

„Med hvilken begrundelse er de tre spaniere, der foretog protestaktionen over for det spanske turistbureau, på statsadvokatens forlangende blevet holdt fængslet i månedsvis på en måde, som kun kan virke diskriminerende for bedømmelsen af deres handling?“

(Spm. nr. 129).

Skriftlig begrundelse.

Den 28. september foretog tre landflygtige spaniere, Pedro Gonzales Marcos, José Luis Gonzales Marcos og José Juan Cabrera Santana, en demonstrativ ildspåsættelse på det herværende spanske turistbureau. De blev umiddelbart efter anholdt og sat under tiltale. De aflagde fuld tilståelse, hvoraf fremgik, at aktionen var en protest mod Franco-regimets dødsdomme, og at de havde sikret sig, at menneskeliv ikke blev sat i fare.

Under grundlovsforhøret den 29. september gav dommeren udtryk for forståelse for de anholdtes handlinger. De blev dog fængslet på grundlag af deres erkendelse af det faktiske forløb. Normalt måtte dette motivere løsladelse. Denne fængsling blev imidlertid på statsadvokatens forlangende forlænget uden konkret begrundelse ved kendelse i byretten den 24. oktober og på ny i østre landsret den 5. november. Justitsministeriet har ikke besvaret en ansøgning om tilladelse til påkæring af kendelsen til højesteret.

Sagen vil blive bragt til behandling for nævningeting den 28. november under sigtelse for brandstiftelse, ikke for hærværk med politisk motiv. Det kan kun virke diskriminerende for de tre spaniere, at de ikke kan møde for retten som frie mænd, hvis motivet til at protestere deles af den danske befolknings store flertal.

Justitsministeren opfordres til en tilkendegivelse, der kan modvirke denne diskrimination. Den seneste udvikling omkring

diktaturet i Spanien opfordrer yderligere dertil.

Ib Nørlund (DKP):

Den senere tids begivenheder i Spanien har på ny bevæget den offentlige mening verden over på det stærkeste. En grusom fascistdiktator nåede at støde de sidste fem af en uendelig række ofre ud over dødens afgrund, lige inden han selv måtte slutte et liv fyldt af forbandelser.

Reaktionerne imod hans yderste udåd var og måtte være voldsomme. Nordiske statsministre sagde „satans mordere“ i den forbindelse. Det var ikke helt efter reglerne, men særdeles velanbragt.

3 herværende landflygtige spaniere foretog i deres særlig velforståelige harme en ildspåsættelse mod det spanske turistbureau. Det var heller ikke helt efter reglerne. De blev anholdt, aflagde fuld tilståelse, forklarede deres motiver og kunne påvise, at de havde udvist omsorg for ikke at sætte menneskeliv i fare.

På statsadvokatens forlangende er de ikke desto mindre blevet behandlet som kriminelle forbydere, og fængslingen er forlænget uden konkret begrundelse indtil i dag. Det betyder, at de ikke kan møde som frie mænd over for det nævningeting, som fredag skal behandle deres sag. Tværtimod møder de som på forhånd diskrimineret af den danske statsmagt, som har rejst sigtelse for brandstiftelse, ikke for hærværk med politisk motiv. Denne diskrimination kan naturligvis indvirke på nævningerne. Med rette eller urette har statsadvokaten med den justitsministerielle ærværdighed i baggrunden en vis autoritet.

Jeg har gerne med dette spørgsmål villet give lejlighed til at råde bod på dette forhold. Behandlingen af de 3 spaniere har vakt udbredt forbitelse, især i dansk fagbevægelse, som længe har krævet en løsladelse af dem. Nu, hvor der overvejes forskelligt, ville det så ikke være særdeles passende netop at gøre det i disse dage?

Justitsministeren (*Orla Møller*):

I anledning af hr. Ib Nørlunds spørgsmål vil jeg gerne oplyse følgende:

De 3 nævnte spaniere er anholdt sidst i september i år og fængslet som sigtet for brandstiftelse på en ejendom, hvor det